

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Bevarelse af fradragsretten ved realkreditinstitutskitte).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 24/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fremskridtspartiet foreslår, at der åbnes mulighed for, at låntagere kan skifte realkreditinstitut, samtidig med at de bevare fradragsretten for det oprindelige kurstab.

Bevarelsen af kurstabsfradraget skal efter forslaget være betinget af, at det nye lån optages på samme vilkår som det indfrieede lån, altså omlægningslånet. Ved »samme vilkår« forstår ifølge forslaget samme rentesats, samme afdragsprofil og en løbetid svarende til restløbetiden for omlægningslånet.

Som jeg læser forslaget, er hensigten med det at ophæve den stavnsbinding af boligejerne, som efter forslagsstillernes mening blev indbygget i de gældende regler samtidig med indførelsen af reglerne om kurstab, især reglerne om ekstraordinær indfrielse. Dette er jeg ikke enig i. Låntagere med kontantlån er principielt ikke mere bundet, end de var før indførelsen af reglerne om kurstabsfradrag. Konsekvensen af at indfri et kontantlån før tiden har altid været, at låntageren mister det resterende kurstabsfradrag, der er indbygget i selve kontantlånets højere rente. Når man taler om stavnsbinding, er det vel derfor snarere selve kontantlånsformen, man kritiserer.

Forslaget indebærer i realiteten en slags accept af en mere generel fradragsret for kurstab. Dette ligger bl.a. i, at kurstabet til sidst vil kunne fremstå som frit svævende, efterhånden som sammenhængen mellem det lån, kurstabet egentlig knytter sig til, og det eksisterende lån fortaber sig i tågerne. Når adgangen til at bevare kurstabsfradraget i dag er maksimeret til én låneomlægning, er begrundelsen netop, at man har ønsket at begrænse denne effekt.

Efter min opfattelse er det endvidere tvivlsomt, om forslaget helt vil få den virkning, der lægges op til. En omlægning af lån er ikke gratis. Vejes disse omkostninger op mod kurstabsfra-

draget, er det langt fra givet, at en ny låneomlægning kan betale sig. Hertil kommer, at den blotte mulighed for flere omlægninger med bevarelse af kurstabsfradraget formentlig vil skabe usikkerhed hos obligationskøberne med hensyn til risikoen for ekstraordinær indfrielse. Resultatet kan meget vel blive lavere kurser og højere effektiv rente, og det er ikke nogen ubetinget fordel for låntagerne.

Uanset at jeg, som det turde fremgå, har visse forbehold over for forslaget, har jeg dog samtidig fuld forståelse for, at der kan være behov for en bedre mobilitet på realkreditmarkedet, og at mulighed for mere end én låneomlægning i den forbindelse er bedre end ingenting, er jeg også enig i.

Imidlertid mener jeg ikke, at forslaget er helt optimalt udformet. Der er behov for en række ændringer af det. For det første mener jeg ikke, der er grund til at forbeholde bevarelsen af kurstabsfradraget til situationer, hvor der skiftes realkreditinstitut. Det må vel være tilstrækkeligt, at det nye lån er et realkreditlån. For det andet kan det diskuteres, om det er nødvendigt at stille krav om samme vilkår, ud over at det nye låns løbetid mindst skal svare til restløbetiden for det lån, der indfries, og endvidere mener jeg, at det vil være mere passende at sætte ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar 1996.

Jeg kan derfor sige, at regeringen er positivt indstillet over for tanken bag forslaget, nemlig øget mobilitet på realkreditmarkedet, men at vi ikke umiddelbart kan støtte lovforslaget i den foreliggende form. Jeg håber dog, at vi kan forhandle os til rette om ændringer af forslaget i den retning, jeg har skitseret.

Jacob Buksti (S):

Sigtet med dette lovforslag er angiveligt at åbne mulighed for, at boligejere under visse betingelser kan bevare fradragsretten for de oprindelige kurstab, samtidig med at de skifter realkreditinstitut.

Forslaget bygger på en opfattelse hos forslagsstillerne om, at de nuværende regler betyder en stavnsbinding af boligejerne. Det mener vi ikke er tilfældet, og det blev også fremhævet af skatteministeren.

Samtidig rejser forslaget en række problemer omkring en mere generel fradragsret for kurstab; men som det også blev sagt af skatteministeren, betyder det ikke, at der ikke vil være grund til at overveje mulighederne for at sikre en bedre mobilitet på realkreditmarkedet.